

Proglas

Ročník: VII.

október 1996

číslo: 3

cena: 10 Sk

KOSTOL NANEBOVSTÚPENIA, IGLOV

Erik Markovič

BIELA SOBOTA. PODOBENSTVO

A nič už nehovor. Počúvaj. Ten šelest. Je tichá veľkonočná sviatosť prvého jarného sneženia. Letíme nebu v ústrety. Panenský svet svätý. Ľudia diabli. Nebo neboj sa. To ja presvetlý s radosťou šliapem po tebe dnu spadnutom. To som kosti lámal a dával mučeníkom svojim svätý horiac: Neboj sa nebo. Lebo pekelne vstúpi duch svetlý do vás a brány pekné ho nepremôžu už viac.

KOSTOL NANEBOVSTÚPENIA, IGLOV

V červenom rúchu bežím snežnou pláňou. Nadomnou v ľahu píšťal žravé ženúce sa oblaky nedočkavé. Neustále Ťa spomínam, preto sa nevieš dočkať. Pozhovej, ešte si chvíľu počkaj, dokiaľ telo nevychladne. Všade, kam sa pozriem vidím trblietajúcu sa vidinu bielej krásnej kráľovnej. Akoby som bol myslou stále v nej. Je zima. Celá si Krása, aká zabíja. Len ňou ma môžeš poraziť, nebezpečná poľadovica. Nič už nezmôže pancier a zbroj proti mrazivému lesku tmavých očí. Každým krokom, každým odrazom vo mne rastie sila na tušené stretnutie, na prerod do ďalšieho vyššieho života. Lebo bude strašný. Bude to zánik našich minulostí. Napriek tomu aj skon podstúpim aby som Ťa spoznal, nebeská moja milovaná. Prekliaty kliatbou ostrej vášne, smrteľne vážne zakláňam hlavu. A je to tu, teda také to je. Otvoril a pozdvihol som k nebesám hasnúce oči, ešte aj hviezdy sa v tej chvíli chveli, vtedy práve vychodiace. Vlna. Vy navracajúce sa strely. Ešte vás svištiace nad sebou vidím, ku mne letiace, ešte ste sa do mňa nezabodli, ešte som sa neprerodil.

A zase vravím vám, sebou zborený ho sám tretím dňom vystaviam. Chrám. V otcovskom odovzdaní dvíham ruky, dlane obrátené k nebesiam, tvorím krídla kríža, rozpažený sa rútim do záklonu. Dozadu padám na chrbát strašne pomaly k zemi pribíjaný po tri dni povstávania Chrámu, na Východ spanilo kľadiem hlavu. Tu práve sa tvoriace rozhranie pekla a neba pýrom mi odníma nohy i ruky ako korene už vrastené do zeme. Na večiereň, kdesi blízko, to akoby vo mne clivo vyzváňa hrana tiem. Telo mi v chóre chladne na dne na skalú, stále viac je pochránané, spomedzi už skamenelých gotických rebier klenby hrude sa týči kríž vbodnutého meča prekliatia. Preliata posvätná krv cirkvi do posvetných výšav strieka, poškvŕňuje podvečerné nebesá. Si rozochvená. Moje niekdajšie brnenie sa už viac nehne, krehne, začína sa podobať chrámovej šindľovej

streche. Ozrutne sa k nebesiam týči jediná veža katedrály v posledných lúčoch večera do červena ožiarená. Pod ktorou je vencami ratolestí venčená brána. Brečtan zdola dookola obrastá steny veže. Nežne, tajomne zotmením na svet sádla Noc, nádherná oblačnica. Strhla sa zrazu búrka modro metajúca leskom svetla, horúci dážď sa spustil z neba. Obloha Boha sa otriasa hromom, ohromená obloha chrámu praská bleskami. Rany na bokoch sa sceľujú, sú vitrážami zasklievané. Múry veže veľkolepo zmáčané sa monumentálne chvejú od hučania hlbokých tónov a kordov organa. Od oltára slávnostne procesia prosiac vybrala sa, s hromničnými sviecami orodujúc za víťazstvo svätého Ducha svetla. Orosujúc spevom stĺpy spolu s kadidlom pri vežovom schodisku vydychujú zo seba strážneho svojho strašného anjela. Zľahka z neho ševeliac perami krídel zvnútra o steny veže, výrivo rýchlo po točitých schodoch stúpajú jednokrkočnatí anjeli. Až z vrchoľu veže kostola každý z nich k nebu trieli v hlahole sa vzniesli ako krdeľ bielych hoľubíc. To do výšav vypúšťam svätého Ducha svetla. Rozvidnieva sa. Zbavený tela, kamenného tela Boha Otca, celý v duchapritomnosti, vznešený nad zvolanými zástupami, rozkrúcam sa a za svišťania svitania vyrazám prudko zlatú dieru do oblohy. Lebo len ten, ktorý je svetlom hýbe tieňmi stupajú. Stávam sa Slnkom. Rozsvecujem sviece a posväcujem Chrám.

NEBE PREBRODIL. SLNEČNÝ SPEV

Každé ráno
mi hrebene hôr
do krvava
češú vlásky,
s veľkej lásky.
Ľudia dlho
nevydržia tento
jasný pohľad,
klopa pred ním
od bolesti očí,
po čase od hanby
celí zčervenetí,
lúčni opálení.
Každý večer mi
zdreveneté zimou
prsty stromov
ískajú havrany,
zo zla tých
vlasov slnečných.
Zo zlatých
vlasov ryšavých.

የግልጽ ጽሑፍ

